

Articol științific: Informare asupra dreptului la apărare fără avocat, demonstrat de dr. Botomei Vasile, prin preeminența dreptului internațional în favoarea acuzatului

Autor: Mediator Botomei Vasile doctor în drept/doctor of philosophy;

Adresa: România, Bacău, str. Oituz, nr. 33; Data: 08.02.2025;

Contact: tel. 004 0744191717, email: botomei.vasile@yahoo.com;

www.botomeivasile.ro; www.ProiectDeTaraRomaniaSuverana.ro; www.unbrinfo.ro

Rezumat: Adevărata devianță și criminalitate este în rândul procurorilor și judecătorilor care nu au principii de moralitate în recunoașterea adevărului și în repararea greselilor comise, nici responsabilitate pentru condamnări prin represiune nedreaptă, abuz în serviciu, fals intelectual, pentru care ar trebui să stea în închisoare, nicidecum să aibă pensii speciale, privilegii și pretenții de inamovibilitate când în fapt ei sunt *criminali cu gulere albe*.

Abstract: The true deviance and criminality is among some prosecutors and judges who have no principles of morality in recognizing the truth and repairing mistakes that were made, nor hold them responsibility for convictions through unjust repression, abuse of office, intellectual forgery, for which they should be in prison, let alone have special pensions, privileges and claims of irremovability when in fact they are white-collar criminals.

Cuvinte-cheie: barou, avocat, Uniunea Avocaților din România, Uniunea Națională a Barourilor din România, UNBR, doctor în drept, mediator, Botomei Vasile, teza de doctorat, art. 7 din CEDO, cod penal, cod de procedură penală, principii de drept, corupție, procuror, judecător, pensii speciale.

I. Domeniul dreptului garantat la apărare fără avocat rezulta din:

1. OG 137/2000 a Guvernului României, prin art. 22 (1),(2), prevede apărarea drepturilor omului prin Organizații neguvernamentale (ONG), care au ca scop protecția drepturilor omului;

(1) Organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului au calitate procesuală activă în cazul în care discriminarea se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane.

(2) Organizațiile prevăzute la alin. (1) au calitate procesuală activă și în cazul în care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, dacă aceasta din urmă mandatează organizația în acest sens.

2. Noul Cod Civil, prin art. 4, si art. 5 se prevad ca au prioritate reglementările internaționale;

Articolul 4: Aplicarea prioritara a tratatelor internaționale privind drepturile omului:

(1) În materiile reglementate de prezentul cod, dispozițiile privind drepturile și libertățile persoanelor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Constituția, Declarația Universală a Drepturilor Omului, pactele și celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și prezentul cod, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care prezentul cod conține dispoziții mai favorabile.

Articolul 5: Aplicarea prioritara a dreptului Uniunii Europene.

În materiile reglementate de prezentul cod, normele dreptului Uniunii Europene se aplică în mod prioritar, indiferent de calitatea sau statutul părților.

3. Conventia Europeana pentru Drepturile Omului;

Art. 6. 3, lit. c, din CEDO, prevad ca orice acuzat are dreptul sa se apere de un apărător ales de el, in fata oricarei autoritati, fara sa fie avocat,;

Articolul 6: Dreptul la un proces echitabil:

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărâ fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa;

3. Orice acuzat are, mai ales, dreptul:

c) Să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

Art. 7. 1 din Conventia Europeana pentru Drepturile Omului in traducerea actualizata publicata pe site-ul: www.legislatie.just.ro, a transpus in dreptul intern roman traducerea reala a principiului de legalitate a incriminarii faptelor penale, in sensul ca: ceea ce era reglementat prin fals cu incepere din 1995 si pana in 2024, din continutul sintagmei,, *drept national sau international*” inscrisa in art. 7.1 din CEDO, este in prezent modificat in sintagma:„**drept national si international**”;

Nici o pedeapsă fără lege;

*1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit **dreptului național și internațional**.*

Art. 15(1),(2),(3) din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, prevede ca niciun stat membru la CEDO, nu are drept să deroge de la art. 7 din CEDO, nici în caz de urgență sau de război (adică de la a inventa fapte penale în dreptul intern dacă nu sunt prevăzute ca fapte penale în dreptul internațional);

Articolul 15: Derogare în caz de stare de urgență;

1. În caz de război sau de alt pericol public ce amenință viața națiunii, orice înaltă parte contractantă poate lua măsuri care derogă de la obligațiile prevăzute de prezenta convenție, în măsura strictă în care situația o cere și cu condiția ca aceste măsuri să nu fie în contradicție cu alte obligații care decurg din dreptul internațional.

2. Dispoziția precedentă nu îngăduie nici o derogare de la (...) art. 7.3.

Orice înaltă parte contractantă ce exercită acest drept de derogare îl informează pe deplin pe secretarul general al Consiliului Europei cu privire la măsurile luate și la motivele care le-au determinat. Aceasta trebuie, de asemenea, sa informeze pe secretarul general al Consiliului Europei și asupra datei la care aceste măsuri au încetat a fi în vigoare și de la care dispozițiile convenției devin din nou deplin aplicabile.

Articolul 17 : Interzicerea abuzului de drept;

Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.

4. Dispozițiile din Noul Cod penal:

Secțiunea II: Aplicarea legii penale în timp;

Articolul 10: Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare. Neretroactivitatea legii penale;

Articolul 11: Legea penală nu se aplică faptelor care, la data când au fost săvârșite, nu erau prevăzute ca infracțiuni.

Articolul 12: Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz executarea pedepselor, a măsurilor de siguranță și a măsurilor educative, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte, încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Art 12 Legea penală și tratatele internaționale | Codul Penal

Dispozițiile art. 8-11 se aplică dacă nu se dispune altfel printr-un tratat internațional la care România este parte.

Art. 148(2),(4) din Constituția României:

5. Constituția României:

Art. 148 – Integrarea în Uniunea Europeană

(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

(4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).

Art.11–Dreptul internațional și dreptul intern; . (1)

Statul roman se obliga sa indeplineasca intocmai si cu buna-credinta obligatiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

Art. 20 – Tratatelor internaționale privind drepturile omului:

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

II. Consecințe ale folosirii în fals a traducerii principiului de legalitate al incriminării faptelor penale:

In temeiul sintagmei, „*drept național sau internațional*” înscrisă în art. 7.1, din CEDO, transpusă în conținut falsificat prin înlocuirea conjuncției, „și” prin conjuncția, „sau”, au fost

condamnați cu închisoare cetățenii români pentru fapte care nu erau definite ca fapte penale în dreptul internațional;

Conjunctia „sau” dădea dreptul procurorilor să trimită români în judecata penală, și judecătorilor să aplice condamnări penale, pe motiv că nu conta că nu era faptă penală în dreptul internațional, pentru că era prevăzută în dreptul național, iar conjunctia „sau” crea dreptul judecătorului să nu țină cont de opinia doctorului în drept Vasile Botomei, care a identificat elementele din traducerea falsificată, a făcut cereri repetate la Ministerul Justiției pentru rectificarea traducerii, iar în final rezultatul s-a produs!

Acum veți identifica pe primele 5 site-uri de informare legislativă, traducerea falsificată a sintagmei „*drept național și internațional*”, care cu regret sunt utilizate în programe de informare legislativă, achiziționate contra cost de instituții publice cum sunt judecătorii, tribunale, curții de apel, ICCJ, de parchetele de pe lângă judecătorii, tribunale, curții de apel, ICCJ, de Guvern, ministere, agenții, instituții administrative și juridice, inclusiv de Institutul Național al Magistraturii (INM), Facultăți de drept, în timp ce la abia al șaselea link, de pe internet dacă cineva are răbdarea să ajungă la portatul www.legislatie.just.ro, are acces la cunoașterea traducerii reale a art. 7.1 din CEDO, care prevede sintagma: „*drept național și internațional*” (a se verifica pe www.sintact.ro, www.legea5.ro, <http://ier.gov.ro>, www.echr.coe.int/home, www.cncd.ro).

Asta este diferența dintre a fi doctor în drept, pe drept, cu principii morale fundamentate pe dreptate și pe adevăr, care face diferența de doctori în drept mincinoși, impostori universitari, cum din păcate sunt avocații cu titlu universitar, creatori de manuale de drept, formatori de generații de studenți, juristi, avocați, procurori, și judecători corupți, care au inversat valorile morale, și profesionale prin implicațiile de fals pe care le-au avut!

Demnitatea este să suporti cu răbdare, respect, și smerenie, faptele politistilor corupți, faptele procurorilor corupți care te-au trimis în judecata, faptele judecătorilor corupți, care în procese pe fond, apel, recurs în casatie, în caile extraordinare de atac de revizuire, contestații în anulare, au aplicat în fals legea din dreptul național, prin utilizarea falsificată a principiului de legalitate al incriminării faptelor penale din art. 7. 1, din CEDO, pentru că în final să se dovedească că ceea ce era adevăr era tratat ca minciuna, iar ceea ce era minciuna era tratată ca adevăr;

III. Legea 51/1995, republicata, de organizare a profesiei de avocat nu contine reînființarea Uniunii Avocatilor din Romania, nu contine nici înființarea Uniunii Nationale a Barourilor din Romania – UNBR, iar barourile de avocati in care se exercita aceasta profesie, sunt desfiintate prin legea 3/1948 de desființare a Barourilor și înființarea Colegiilor de Avocați din România <https://legislatie.just.ro/public/DetaliiDocument/37675>

Articolul 1. Barourile avocaților și Uniunea Barourilor avocaților din România se desființează pe data publicării prezentei legi.

Articolul 2. În locul Barourilor se înființează Colegii de avocați pe județe cu sediul în capitala județului, iar în locul Uniunii Barourilor, Uniunea Colegiilor de avocați din România.

Uniunea Colegiilor de Avocati din Romania si Colegiile de Avocati de la nivel judetean au fost declarate incetate de drept prin art. 79 din legea 51/1995 <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/6036>

Articolul 78. La data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele fizice sau juridice, care au fost autorizate în baza altor legi sa acorde consultanța juridică, își încetează aceasta activitate.

Articolul 79. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga Decretul nr. 281/1954 privind organizarea și exercitarea avocaturii, (...) precum și Decretul-lege nr. 90 din 28 februarie 1990 privind unele măsuri pentru organizarea și exercitarea avocaturii în România, (...), precum și orice alte dispoziții contrare.

Criminalitatea in domeniul exercitarii profesiei de avocat din Romania este probata prin faptul ca deciziile de inscriere in barou primite pentru avocati sunt emise in numele unor barouri incetate de drept prin legea 3/1948 prin care au fost desfiintate barourile si Uniunea Barourilor Avocaților din România.

Un exemplu de exercitare a profesiei de avocat in barouri desfiintate prin lege il constituie falsificarea realitatii prin introducerea de noi articole in legea 51/1995, republicata de organizare si exercitare a profesiei de avocat, in timp ce aceasta lege este de organizare a profesiei si nu de înființare a barourilor. In timp ce art. 9 din Constitutia Romaniei (<https://www.constitutiaromaniei.ro/art-9-sindicatele-patronatele-si-asociatiile-profesionale>) prevede ca: “Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor.” Prin coruptia sistemica din justitia din

Romania, se justifica ca profesia de avocat se exercita in baza statutului profesiei de avocat, in timp ce statutul profesiei nu este act de infiintare in conditiile legii. Legea reglementeaza modalitatea de infiintare a persoanelor juridice prin art. 194(1) si (2) si art. 200 (2) si (3) din Noul Cod Civil.

Articolul 194 din Noul Cod Civil: (1) Persoana juridică se înființează: a) prin actul de înființare al organului competent, în cazul autorităților și al instituțiilor publice, al unităților administrativ-teritoriale, precum și al operatorilor economici care se constituie de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale. În toate cazurile, actul de înființare trebuie să prevadă în mod expres dacă autoritatea publică sau instituția publică este persoană juridică; b) prin actul de înființare al celor care o constituie, autorizat, în condițiile legii; c) în orice alt mod prevăzut de lege. (2) Dacă prin lege nu se dispune altfel, prin act de înființare se înțelege actul de constituire a persoanei juridice și, după caz, statutul acesteia.

Articolul 200 din Noul Cod Civil: (2) Prin înregistrare se înțelege înscrierea, înmatricularea sau, după caz, orice altă formalitate de publicitate prevăzută de lege, făcută în scopul dobândirii personalității juridice sau al luării în evidență a persoanelor juridice legal înființate, după caz. (3) Înregistrarea se face la cerere sau, în cazurile anume prevăzute de lege, din oficiu.

In timp ce se prevede ca baroul de avocati se constituie și funcționează numai în cadrul U.N.B.R., potrivit prezentei legi și statutului profesiei, nici unul din barourile de avocati din Romania nu sunt constiuite si nici infiintate prin lege de infiintare:

Articolul 59: *(4) Baroul de avocați se constituie și funcționează numai în cadrul U.N.B.R., potrivit prezentei legi și statutului profesiei.*

In timp ce prin Comunicatul nr. 145 din 28/02/1990, emis de Consiliul Provizoriu de Uniune Nationala, publicat in MOF. nr. 32/28.02.1990, dispus in aplicarea art. 14 din Decretul-Lege nr. 90/28.02.1990, s-a prevazut reinfiintarea Uniunii Avocatilor din Romania (UAR), prevazuta sa preia activitatea specifica profesiei de avocat de la Ministerul de Justitie, in realitate nu a mai fost reinfiintata institutia ca persoana juridica nici de legiuitor, nici de avocatii care au fost scosi din subordinea Ministerului de Justitie, unde in perioada cuprinsa intre intrarea in vigoare a Decretului-Lege 281/1994 si, pana la intrarea in vigoare a Decretului-Lege 90/28.02.1990, avocatii au functionat ca functionari ai statului in calitate de salariati in cadrul Uniunii Colegiului de Avocati din Romania ca institutie subordonata Ministerului de Justitie. In lipsa reinfiintarii UAR, nu a avut cine sa reinfiinteze nici unul dintre barourile de avocati din Romania, iar toate formele de organizare denumite barouri de avocati, respectiv Uniunea

Avocatilor din Romania, redenumita ulterior, cu incepere din anul 2004, in Uniunea Nationala a Barourilor din Romania – UNBR, au organizat in fals profesia de avocat, cat timp nu a existat lege de reînfiintare a acestora, iar, prin Decretul-Lege 90/20.02.1990 cu privire la profesia de avocat, au fost desfiintate formele de organizare a profesiei de avocat din perioada de functionare a acestora din timpul statului comunist. Forma legala de organizare a profesiei de avocat este infiintata prin Uniunea Nationala a Barourilor din Romania – UNBR, creata in aplicatia tezei de doctorat in drept a autorului, dr. Botomei Vasile, publicata in anexa 35, pg 278, si anexa 36 din pg 279-318 din teza. In cadrul acesteia, a fost reînfiintat Baroul Bucuresti, prin hotararea de infiintare nr. 8 din 10.01.2012, publicata in anexa 34 din pg 274-278, CIF 29695330.

Se pune intrebarea fireasca: Prin ce act juridic se face dovada succesiunii UNBR din *Uniunii Avocaților din România*, cat timp aceasta forma de organizare prevazuta sa fie reînfiintata in termen de 15 zile de la intrarea in vigoare a Decretului-Lege 90/28.02.1990, publicata in MOF. 32/28.02.1990, nu a mai fost reînfiintata?

La cine se refera art. 59(5),(6) din legea 51/1995, republicata, care prevede:

(5) U.N.B.R. este succesoarea de drept a Uniunii Avocaților din România.

(6) Folosirea fără drept a denumirilor „Barou“, „Uniunea Națională a Barourilor din România“, „U.N.B.R.“ ori „Uniunea Avocaților din România“ sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Prin Comunicatul nr. 145/28.02.1990 emis de Biroul executiv al Consiliului Provizoriu de Uniune Națională publicat la <https://legislatie.just.ro/public/DetaliiDocument/91925>:

În continuarea ordinii de zi, biroul executiv a examinat și adoptat Decretul-lege privind unele măsuri pentru organizarea și exercitarea avocaturii în România, care, pornind de la principiul democratic al garantării exercitării dreptului la apărare, stabilește statutul de profesie liberă pe care avocatura trebuie să-l aibă prin însăși natura sa și, în consecință, dispune scoaterea acesteia din subordonarea față de Ministerul Justiției. În vederea realizării acestui principiu se prevede reînființarea Uniunii avocaților din România și a consiliului uniunii, care preiau atribuțiile Ministerului Justiției cu privire la conducerea activității acestei profesii.

Drept urmare, in lipsa reînfiintarii Uniunii Avocatilor din Romania si a reînfiintarii barourilor de avocati desfiintate prin legea 3/1948, fapta penala, prevazuta de art. 59(6) din legea 51/1995, care condamna libertatea de exprimare in folosirea de cuvinte din denumirile: „*Barou*“, „*Uniunea Națională a Barourilor din România*“, „*U.N.B.R.*“ ori „*Uniunea Avocaților din România*“ sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat, constituie proba abuzului de drept atat national pentru ca nu sunt reînfiintate nici una nici alta, dar mai cu seama proba abuzului de drept international, pe dovada ca fapta penala nu este prevazuta in legislatia din dreptul international. Folosirea de astfel de denumiri constituie un drept la libertate de exprimare garantat fara interventia autoritatilor statului si fara limita de frontiera, conform art. 10(1) din CEDO. Aceasta fapta a fost inventata prin derogare fara drept de legiuitor roman, de la art. 7.1 din CEDO, in conditiile in care prevederile art. 15 pct. 1, 2, 3, interzic cu desavarsire statelor membre sa deroge de la principiul de legalitate a incriminarii din art. 7 din CEDO.

In concluzie, faptele penale prevazute in legile speciale din dreptul intern, care completeaza Codul Penal, inclusiv din acesta, care nu sunt prevazute in dreptul international, nu se pedepsesc, prin aplicarea prevederilor art. 16(1) din lit. b, teza I din Codul de Procedura Penala. Prevaleaza in dreptul intern normele juridice din dreptul international. Acestea obliga judecatorul sa faca abstractie de prevederile penale din dreptul intern, prin achitarea acuzatului, ceea ce atrage consecinta raspunderii penale pentru infractiunea de represiune nedreapta in concurs cu infractiunea de abuz in serviciu pentru procurorul care a comis fapta de trimitere in judecata a acuzatului. Jurisprudenta CEDO permite ignorarea legii de catre magistrati, dar numai in favoarea justitiabilului, nicidecum in dauna lui! A se vedea in acest sens si Hotarirea CEDO in cauza Dumitru Popescu impotriva Romaniei (publicata in Monitorul Oficial nr. 830/5 decembrie 2007), paragraful 104: ”statutul conferit Conventiei in dreptul intern permite instantelor nationale sa inlature – din oficiu sau la cererea partilor – prevederile dreptului intern pe care le considera incompatibile cu Conventia si protocoalele sale aditionale”; Conventia europeana pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale face parte integranta din ordinea juridica interna a statului roman conf. art. 11, art. 20, art. 148(2),(4) din Constitutia Romaniei;

Potrivit par. 103 din aceeasi Hotarire CEDO: **„Acest aspect implica obligatia pentru judecatorul national de a asigura efectul deplin al normelor acesteia, asigurandu-le preeminenta fata de orice alta prevedere contrara din legislatia nationala, fara sa fie nevoie sa astepte abrogarea acesteia de catre legiuitor”**.

Adevarata devianta si criminalitate este in randul procurorilor si judecatorilor care nu au principii de moralitate in recunoasterea adevarului si in repararea greselilor comise, nici responsabilitate pentru condamnari prin represiune nedreapta, abuz in serviciu, fals intelectual, pentru care ar trebui sa stea in inchisoare, nicidecum sa aiba pensii speciale, privilegii si pretentii de inamovabilitate cand in fapt ei sunt *criminali cu gulere albe*.

Mediator Dr. Botomei Vasile, Presedinte Asociatia Culturala Cealalta Romania,

Bibliografie:

1. *Teza de doctorat in drept: Raspunderea administrativa: aspecte practic-stiintifice in plan comparat – Republica Moldova si Romania, specializarea 12.00.02 – Drept public (administrativ); Organizarea si functionarea institutiilor de drept*
2. *Conventia Europeana pentru Drepturile Omului;*
3. *Constitutia Romaniei;*
4. *OG 137/2000 a Guvernului Romaniei;*
5. *Codul Civil Roman;*
6. *Codul Penal Roman;*
7. *Legea 192/2006, actualizata, privind organizarea si functionarea profesiei de mediator;*
8. *Legea 51/1995, republicata, privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat;*
9. *Site de informare legislativa: www.legislatie.just.ro;*
10. *Practica juridica a instantelor penale din Romania.*